

Raspored svetih misa kroz sljedeći tjedan

dan, svetac, blagdan	sat	misna nakana
NEDJELJA, 6. listopada DVADESET I SEDMA KROZ GODINU Bruno, Vjera	8.00	† Marijan Šlibar Vuzem i Ivica Vrban; † Zrinka i Tomislav Jagić
	9.30	Na nakanu za sinove
	11.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† Paško i Luca Nakić; † Josipa Gagić
PONEDJELJAK, 7. listopada Blažena Djevica Marija od Krunice	18.30	† Vjera Cindrić; † Ana, Zorka, Jozo, Ivan i Mirko Šumić; † Katarina Duno
UTORAK, 8. listopada Šimun starac	18.30	† Miloš Raić; † Sandica i Đurdica Nevžala; na nakanu; † č. Marija Kulonja i Ruža Paić; za zdravlje Ivana i Magdalene; † fra. Dragan Smiljan Kožul; † Katarina Duno; † Jelka Štulić
SRIJEDA, 9. listopada Dionizije i dr.	18.30	† Tomo Ljubičić; † Reza Petrović
ČETVRTAK, 10. listopada Danijel i dr.	18.30	† Marica Ivanac; † Milan Paunić
PETAK, 11. listopada sv. Ivan XXIII. papa	18.30	† iz ob. Bertol; za sretan ishod operacije Marijane Kukić; Za dobročinitelje, volontere i korisnike župnoga Caritasa; † Đuro Bodarić i ob.; † Marko Omrčen i Paulina Rozanović Čumbelić; za zdravlje Helene i Barbare
SUBOTA, 12. listopada Maksimilijan, Velibor	18.30	† Denis Jerkić; † Božo i Sabina Brekalo
NEDJELJA, 13. listopada DVADESET I OSMI KROZ GODINU Teofil, Bogoljub	8.00	
	9.30	† Frano Tonžetić; † iz ob. Somborac
	11.00	Za sve žive i pokojne župljane
	18.30	† Ivo Baračević; za članove Vojske Bezgrešne

Izdaje: ŽUPA SV. TEREZIJE OD DJETETA ISUSA, Miramarska 92, 10000 ZAGREB
tel. 01/ 6170 525; internetska adresa: www.malaterezija.hr; e-mail: zupa@malaterezija.hr
Odgovorni urednik: vlč. MARIO PAVIĆ, župnik
Uredništvo: Martina Kolar Billege i Gordana Jerkić
Suradnici: Damir Banić i Ivan Huzjak
Za potrebe crkve (župe), IBAN: HR2023400091110129755
Radno vrijeme župnog ureda: Od utorka do petka, od 17.30 do 18.30 i od 19 do 19.30 sati
NEDJELJOM, BLAGDANIMA I DRŽAVNIM PRAZNICIMA ured ne radi.

Za potrebe crkve (župe)

IBAN: HR2023400091110129755

Za potrebe župnog Caritasa

IBAN: HR0823400091511245341

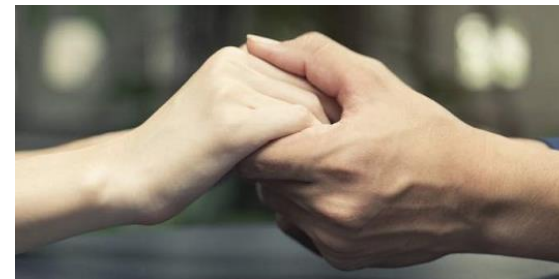
TRNJANSKA RUŽA

Glasilo župe sv. Terezije od Djeteta Isusa
Miramarska 92, Zagreb
1087. God XXVII. 6. listopada 2024.

Muškarac, žena, brak i križ

Rijetko se neki od životnih križeva bira i rijetko se nekom od životnih križeva ide u susret. Barem na početku brak je rijetki križ koji se bira i kojemu se ide u susret. Nazvati brak križem barem ovdje nema nikakve veze s teškoćama i problemima bračnog života. Definirati brak kao križ predstavlja brak kao najposebniji oblik križa čije narav nije nositi ga sam i samostalno.

I bračni križ je poput svakog drugog križa. Ima uspravni dio za noge i poprečni dio za ruke. Ali nije dopušteno i zabranjeno je da ga nosi jedan. Moraju ga nositi dvoje. Ako je muškarac uspravni dio križa onaj na koga se oslanjaju noge, žena je poprečni dio križa, onaj dio koji širi ruke. Muškarac može imati snagu, volju i hrabrost da nogama stoji i nosi bračni križ, ali bez ženinih ruku koje će ga obrgliti i pružiti mu potrebni smisao za nošenje bračnog križa neće moći razumjeti zašto mora nositi povjereni križ. I žena koja se pretvara u poprečni dio križa, u ruke koje daju toplinu i ljubav, ne bi mogla nositi sama bračni križ ako nema tijela i nogu kojima će darovati ono što ima u svojim rukama. Ženine ruke pune ljubavi i intimnosti su besmislene ako nema muškarca, njezinog muža, čijem će tijelu i nogama ona pružiti svoje ruke, koje će mu dati potreban smisao i svrhu zašto mora hodati naprijed s bračnim križem. (...)

Bračni križ je autobiografski zapis o braku između muškarca i žene koji će jednog dana biti predstavljen Bogu kao njihov autentični i zbiljski životni zapis i svjedočanstvo. Na tom križu bit će upisano sve što se u braku događalo, bit će zapisani svi trenutci ljubavi, radosti, ushita, kao i trenutci sukoba, svađe, ogorčenosti, vrijeđanja, prijezira. U bračnom križu bit će ostavljeno svjedočanstvo o uspravnom dijelu križa, o muškarcu i njegovim nogama, jesu li išle u pravom smjeru, jesu li vodile obitelj pravim putem, jesu li se vraćale obitelji kad ih je obitelj trebala. Bit će ostavljeno svjedočanstvo i o poprečnom dijelu križa, o ženi i njezinim rukama, jesu li darovale dovoljno ljubavi, jesu li bile otvorene životu, jesu li bile tu da zagre cijelu obitelj i muškarca, kako bi ih ohrabrile, pridigle. (...) Rascijepiti bračni križ na dva odvojena dijela i pustiti da svatko nosi svoj dio značilo bi jedno tijelo presjeći na dvoje, odvojiti ruke i noge. Ali ruke i noge bez tijela koje im daje život su mrtvi eksremiteti koji ne mogu ništa učiniti osim bespomoćno pasti u prašinu života i tamo ostati ležati mrtvi i beživotni. (...)

Bog je bračni križ zamislio drukčije. Nije ga zamislio kao sredstvo muke, boli i patnje. Zamislio ga je kao sredstvo ljubavi i darivanja. Bračni križ gdje se ruke i noge međusobno podupiru, ljube, darivaju, pomažu i potpomažu, nije križ boli, nego križ koji je izvor velikog zadovoljstva, ljubavi i sreće. Bračni križ gdje su ruke i noge međusobno otuđene, ostavljene same da se muče s križem, nezainteresirane i ravnodušne prema rukama koje trebaju pomoć, ili nogama koje trebaju vodstvo i snagu, uvijek će biti stvarna bol i stvarna patnja. Bog je zamislio bračni križ kao posao koji je za dvoje i koliko je brakova toliko je i bračnih križeva, i nijedan bračni križ nije identičan drugom bračnom križu. Oni su svi originalni i unikatni, jer su ruke i noge koje ih nose neponovljivi zajedno sa svojim životima i svojim bračnim stazama. Ono što Bog nije učinio, ostavio je i prepustio muškarcu i ženi. Ostavio je slobodu rukama da izabiru s kojim će nogama nositi bračni križ i ostavio je slobodu nogama da izaberu koje će ih ruke grliti i darivati im toplinu i ljubav. (...)

I najgore što se može dogoditi muškarcu i ženi u braku je zaborav da su njih dvoje ruke i noge jednog te istog tijela koje razapeto na bračni križ ne bi trebalo osjećati bol i patnju i muku, nego ljubav i radost, jer je Bog predvidio za bračni križ da bude izvor ljubavi, radosti i zadovoljstva. To je paradoks koji samo Bog može razumjeti, kao i muškarac i žena koji, iako razapeti na bračnom križu, osjećaju ljubav jedno prema drugom, kao noge koje idu naprijed i smisao traže u rukama, bez kojih ne mogu, i kao ruke koje noge prate, grle ih i brinu o njima, kako bi jedno tijelo došlo i s rukama i nogama u vječnost. Ondje će bračni križ biti izložen kao svjedočanstvo o Bogu, koji je za sebe rekao da je Ljubav, i koja se jednom utjelovila među ljudima i imala je ruke i noge koje su sebe predale za muškarca i ženu, kako bi njih dvoje, gledajući u ruke i noge na križu, postali svjesni da je narav ljubavi oduvijek bila da se predaje, daruje i da bude razapeta.

doc. dr. vlč. Oliver Jurišić
www.vjeraidjela.com/muskarac-zena-brak-i-kriz/

Čuvajmo se suvišnih riječi

Razmišljanje uz ulomak iz knjige *Nasljeduj Krista* Tome Kempenca
Knjiga prva, glava 10

1. Čuvaj se ljudske buke kolikogod možeš; jer mnogo smeta baviti se svjetovnim poslovima, makar se to vrši i u dobroj nakani. Taština nas naime brzo prlja i zarobljuje. Mnogo puta bih volio da sam šutio i da nisam bio među ljudima. No zašto tako rado razgovaramo i međusobno pričamo, kad se ipak rijetko vraćamo na šutnju bez povrede savjesti? Zato se tako rado razgovaramo, jer se međusobnim razgovorima nastojimo utješiti i želimo olakšati srce, izmučeno raznim mislima. I veoma rado volimo razgovarati i misliti o onome što jako volimo ili za čim žudimo, ili što osjećamo da nam je protivno.

2. Ali nažalost! Često brbljamo tašto i bez svrhe. Jer ta izvanjska utjeha nanosi veliku štetu unutarljivoj i božanskoj utjehi. Zato moramo bdjeti i moliti da vrijeme ne potrošimo uzalud. Ako je od koristi i ako se može govoriti, onda govori ono što služi za duhovno uzdizanje. Zla navika i nemarnost oko našeg napretka mnogo pridonosi neopreznosti naših usta. Ali je pobožni razgovor o duhovnim stvarima od velike koristi za duhovni napredak, napose gdje su združeni u Bogu oni koji su jednog srca i duše.

Malo je onih ljudi koji spadaju u šutljive i koji se trude obuzdavati svoj jezik od praznorječivosti, nego smo uglavnom skloni bespotrebnom brbljanju i mudrovanju, premda smo svjesni kako nas to ipak čini praznima. Izravan uzrok tome Toma Kempenac vidi u ljudskoj taštini i, ako ćemo iskreno zaroniti u sebe, doista ćemo to i priznati. Koliko li smo samo dragocjenoga vremena potrošili u takvom praznom umovanju i raspravljanju, u kojem ni nama često nije do kraja jasno zašto nešto grčevito branimo ili zašto se za nešto svim srcem zalažemo. A ipak to uporno činimo. Zato je dobro s osobitom pozornošću čuvati se ljudske buke, koliko god nam je moguće. Ta se buka, kako on dalje razlaže, odnosi na bavljanje svjetovnim stvarima, i u tome je srž problema na koji nas on želi upozoriti. Drugim riječima, što se više bavimo svjetovnim stvarima, to se proporcionalno obrnuto bavimo manje božanskim. (...) Unatoč činjenici što to uglavnom razumijemo, olako se prepuštamo vlastitoj taštini i umišljaju da smo vrijedniji i mudriji od drugih, a onda to nužno želimo i pokazati u raspravljanju s drugima. Ali nam se isto tako nerijetko događa da, barem nakon nekog vremena, žalimo što smo se uopće upustili u takve rasprave, jer smo pri tome obično povrijedili i druge i sebe. A uz to i Boga zanemarili. Zna Kempenac da je uzrok takvim našim pobudama u našoj začahurenosti u vlastite misli i vlastite tjeskobe, pa mislimo kako ćemo se takvim razgovorom rasteretiti i utješiti. Ili smo pak zarobljeni u nekakav svoj imaginarni svijet pa želimo na svoj način sve ono što je nama važno nametnuti i drugima, iako oni za to uopće ne mare niti to smatraju vrijednim slušanja. Ili se pak grčevito borimo protiv onoga što se čini suprotno našim stavovima. (...) Iako smo toga svjesni, ipak brbljamo, i to često ne samo tašto, nego i bez svrhe. Ukoliko pri tome i postignemo nekakvu izvanjsku utjehu, ukoliko na neko vrijeme imamo i osjećaj slavnobitnosti jer smo nekome nešto dokazali, ipak je to na štetu one prave unutrašnje i božanske utjehe, jer jedino ona, pa makar se očitovala i u izvanjskom porazu, daje pravu slast i duhovno uzdignuće. Zato nam je važno poslušati Kempenčev savjet da obuzdavamo svoje riječi i da govorimo samo ono što nam je i kada nam je na duhovno sazrijevanje. U suprotnom, popuštanje pred napašću nesvrhovitog i taštog brbljanja, stvorit će u nama zlu naviku i nemarnost, kojima ćemo se teško oprijeti. (...) To će prije svega koristiti nama, ali će biti od koristi i drugima. Istovremeno, otvorit će nas većem razumijevanju Božje ljubavi, a time ćemo postajati poučljiviji i spremniji da u toj Njegovoj školi strpljivosti i šutnje svakodnevno zajednički duhovno rastemo.

mr. Snježana Majdandžić-Gladić www.vjeraidjela.com/cuvajmo-se-suvishnih-rijeci/

Župni oglasi

1. Svete mise možete upisati do kraja 2024. godine;
2. Svaki dan prilika je za sv. ispovijed od 18 sati do svete mise;
3. Mjesec listopad posebno je posvećen Bogorodici Mariji; svetu kronicu i Gospine litanije molimo svakoga dana u 17.50 sati, prije večernje sv. mise.
4. Euharistijsko klanjanje bit će u četvrtak, 10. listopada nakon večernje svete mise;
5. Ministrantski susreti su subotom u 9.30 sati, pozivamo i nove članove;
6. Krizmanici će imati zajednički susret po dogovoru u utorak **19.15 -20.15 sati**;
7. Prvopričesnici imaju katehezu prema ovom rasporedu:

Ponedjeljak OŠ Davorina Trstenjaka i Savska 16.15 -17.15 sati

Ponedjeljak OŠ Cvjetno i OŠ Tin Ujević 17.30 - 18.30 sati

8. Hvala svima koji su sudjelovali u organizaciji i proslavi župnoga blagdana!
9. Uzmite ponuđeni tisak: Glas Koncila, Mali koncil, Kana, Radosna vijest i naš župni listić Trnjanska ruža.